ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้มีความเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๔๕ และ ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า " ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๖๒"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"ก.พ.อ." หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือกอง

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

"บุคลากร" หมายความว่า พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัยโดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

"จรรยาบรรณ" หมายความว่า ข้อกำหนด กฎเกณฑ์ อันเป็นบรรทัดฐานสำหรับข้าราชการและบุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อต้องการรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความดีงาม ความสงบสุข และความเจริญในตัวตนและวิชาชีพ

"วิชาชีพ" หมายความว่า อาชีพที่ต้องอาศัยวิชาความรู้ที่มีความก้าวหน้าหรือความชำนาญในระดับสูง รวมทั้งการฝึกฝนที่มีความเฉพาะเจาะจง

"ศิษย์" หมายความว่า ผู้ที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาทุกระดับการศึกษา

"ผู้รับบริการ" หมายความว่า บุคคลผู้มารับการบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑
จรรยาบรรณ

ข้อ ๖ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและบุคลากร

(๒) ข้าราชการและบุคลากรพึงมีทัศนคติที่ดี พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ข้อ ๗ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ต่อการปฏิบัติงาน และต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

(๒) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริตและเที่ยงธรรม

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

(๔) ข้าราชการและบุคลากรพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๕) ข้าราชการและบุคลากรพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัดและคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตน

(๖) ข้าราชการและบุคลากรพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๘ ข้าราชการและบุคลากรต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และต่อผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

(๒) ข้าราชการและบุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังเหตุผล ความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจในบรรดาเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์อันดีโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์

ข้อ ๙ ข้าราชการและบุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อศิษย์ และผู้รับบริการ ต่อสังคม และต่อประชาชน ดังนี้

(๑) ข้าราชการและบุคลากรพึงให้บริการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อมีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

(๒) ข้าราชการและบุคลากรพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของบุคคลทั่วไป

(๓) ข้าราชการและบุคลากรพึงรักษาเกียรติภูมิของตนเองและองค์กร โดยไม่กระทำการใดๆ ที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพพจน์ขององค์กร

(๔) ข้าราชการและบุคลากรพึงละเว้นการรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นตัวเงินได้ ยกเว้นในกิจการหรือธุรการงานตามปกติของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ ข้าราชการและบุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนและหรือวิจัย นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อ ๖ ถึงข้อ ๙ แล้วยังต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ดังนี้

(๑) อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนและหรือวิจัยด้วยความรับผิดชอบ

(๒) สั่งสอน สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ เป็นแบบอย่างทั้งทางวิชาการและจริยธรรมแก่ศิษย์ รวมถึงให้ความรัก ความเมตตาเอื้ออาทรต่อศิษย์ด้วยความเสมอภาค

(๓) ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๔) ไม่กระทำตนเป็นผู้ปิดกั้นความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์

(๕) ต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

หมวด ๒

การประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๑ ข้าราชการและบุคลากรผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับศิษย์ซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากศิษย์ หรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใดๆ

(๔) การเปิดเผยความลับของศิษย์หรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ศิษย์หรือผู้รับบริการ

(๕) การสอนและหรือวิจัย หรืออบรมศิษย์เพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ โดยทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ การประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๖ (๓) ถือเป็นความผิดวินัย และการประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๑๐ (๕) ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

คณะกรรมการ

ข้อ ๑๓ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาคณะหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร ซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ ซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) กรรมการสภาวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๗) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบด้านการบริหารงานบุคคล เป็นกรรมการและเลขานุการ

มหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้อีกไม่เกินสองคน

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการตามข้อ ๑๓ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนครบกำหนดวาระให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงก็ได้ กรณีที่มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการชุดใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ในระหว่างที่ยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการชุดใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ข้อ ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๑๔ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้นๆ สภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระและเป็นกลาง โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอบสวน พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๒) สอบสวน พิจารณาและวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งการกระทำความผิดจรรยาบรรณ

(๓) จัดให้มีการให้ความรู้และมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่ข้าราชการและบุคลากร

(๔) แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

กรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องใดจะร่วมประชุมเพื่อพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นไม่ได้

การวินิจฉัยขี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการพึงละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการและบุคคลอื่นที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากบุคคลดังกล่าว หรือมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

หมวด ๔
กระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๙ การดำเนินการสอบสวนผู้กระทำผิดจรรยาบรรณอาจจะกระทำได้ต่อเมื่อ

(๑) มีผู้กล่าวหา หรือ

(๒) ผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือ

(๓) คณะกรรมการเห็นสมควรสอบสวน

ข้อ ๒๐ การกล่าวหาข้าราชการหรือบุคลากรผู้ใดว่ากระทำผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้กล่าวหาทำเป็นหนังสือ โดยต้องระบุชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ของตนเองที่สามารถติดต่อได้ อีกทั้งต้องระบุฐานความผิดและรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือพยานหลักฐานเท่าที่สามารถทำได้พร้อมลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาส่งถึงมหาวิทยาลัย

บัตรสนเท่ห์ที่ไม่ปรากฏผู้กล่าวหา ให้พิจารณาเฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น

ข้อ ๒๑ ในการสอบสวน และพิจารณาการกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการและบุคลากร ให้คณะกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริง นอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยให้คำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ข้าราชการหรือบุคลากรผู้ถูกกล่าวหาด้วย และให้คณะกรรมการแจ้งข้อเท็จจริงหรือสภาพแห่งข้อกล่าวหาแก่ข้าราชการหรือบุคลากรที่ถูกกล่าวหารับทราบอย่างเพียงพอพร้อมทั้งให้โอกาสข้าราชการหรือบุคลากรผู้นั้นได้โต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดจรรยาบรรณร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษทางจรรยาบรรณสถานใด ถ้ากรณีมีเหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ให้ระบุด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับใด แต่ถ้าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ทำความเห็นยุติเรื่อง แล้วสรุปผลการสอบสวนพร้อมทั้งระบุพฤติการณ์และรายละเอียดแห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจนเสนออธิการบดีเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวน พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดทางจรรยาบรรณให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับเรื่องกล่าวหาจากมหาวิทยาลัย หากมีกรณีจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว คณะกรรมการอาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่ออธิการบดีได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

หมวด ๕
การดำเนินการกับผู้กระทำผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๔ ข้าราชการหรือบุคลากรผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ และกรณีไม่ถือเป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) การตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

การดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงชื่อรับทราบ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้าราชการและบุคลากรผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

ข้อ ๒๕ กรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการหรือบุคลากรเป็นความผิดวินัย ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นให้อธิการบดีดำเนินการทางวินัยกับผู้นั้น และรายงานผลการดำเนินการทางวินัยให้คณะกรรมการรับทราบ

หมวด ๖
การอุทธรณ์โทษจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๖ ข้าราชการและบุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษจรรยาบรรณ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๗
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๗ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้จนกว่าจะมีการยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๕๓ คงทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการชุดใหม่ตามข้อบังคับนี้แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา